

כ"ה חמוז
13 יולי
יום ו'

שבתון ברחוב. כל החניות והמשרדים סגורים לכבוד יום
הששי החרדי של מוצטפא כמאל. ארבע הויזות עלו 15.16 ל"ח =
1,60 לא"י, כרטיס לברלין מחלקה שניה 96.65 ל"ח = 10.18 לא"י,
מטה לבלגורד 15.20 ל"ח = 1.60 לא"י. אני יוצא ברכבת שהולכת
בחצי אחרי שחים היום לפריס, לבלגורד אני בא בשעה 4,05 כחר אה"צ,
מחליף הרכבת ונוסע בשעה 6,15 אה"צ (ברכבת שבאה מקושטא בשעה
5,45).

בהחנת סירקג'י בודקים הסמכורט והחפצים.

ברגע האחרון הוגד לי שבכל יום יוצא אוירון מקושטא דרך בלגורד
לברלין וכגיע לנס במשך יום, המחיר הוא כמחיר נסיעה רכבת מחלקה ב'.
הייתי נוסע עכשיו מעל הכדור.

על יד שולחן האוכל בקרון ישב מולי צעיר שחור מחולחל.
שאלני באנגלית לאן אני הולך ומאין אני בא. בשמעו שמא"י שאל
אם מירנשלס או מתיפה. על חשובתי חזר ושאל אם אני זמן רב בחל-
אביב. כשאמרתי לו שהייתי שם לפני היות ה"א שאלני: תחכי ערבי?
מהברר שזה בחור ערבי מחלב הסהגורר בניו-יורק ובא לבקר את עיר
מולדתו ושב עכשיו לאמריקא. בא מחלב ברכבת אחת אחי לחידור משה.
התעניין אם אמנם הציונים עושים כל כך הרבה כמו שהם טוענים (claim)
אמרתי לו שאני בעצמי ציוני. אין דבר; אמר. מה היחסים בין

היהודים והכושלימים? ספרתי לו קצת. כששמע ממני המלים פועלים
מאורגנים - קפץ בריחתה: ארגון, בולשביקים, יהרסו כמו ברוסיה.
הסיחה הזאת יהר עם האוכל אשר טעמתי עלו ארבע ליח ת
חרכיות.

כ"ו חסון
14 יולי
שבת

הבוקר, ברבע אחרי שבע, עכרנו את בירת בולגריה.
האנשים שעל החחנה עושים רושם של רוסים גם בפניהם גם במלבושיהם
וגם בהליכותיהם. העיר דומה לעיר פלך רוסיח בינונית.

מחלתי, נראה לי, עברה. האוכל שאכלתי אהמול בפעם
הראשונה לא הוין לי. כנראה שהצום הוא באמת תרופה פועלת.
תמורת זאת עולה האוכל ביוקר. בעד קפה בבוקר וארוחת
צהרים שלמי 110 דינר, שלפי החלופין (1 לי"ש = 260, במקום 275)
זה יוצא לי 45 גרוש.

בארבע באנו לבלגורד. הקרון שלי הקדים לבוא כמעט בשתי
שעות מהקרון שהולך לברלין; זה האחרון נפרד מאתנו בניש ונתחבר
לרכבת שבאה מאהונה ובבלגורד הייתי צריך לתכות לבוא לרכבת ההיא
עד רבע אחרי שש. בתחנה לקחו ממני את הפספורט והלכתי העירה.
בעיר שקט, ולא מורגש הרצח האחרון של הסקופצ'ינה.